



Zatímbez názvu



Občasník kmene LLM Wabash

Listopad 2001
0/01

OBSAH:

- I. Úvodník
- II. Z historie kmene
- III. Ze starších akcí
 - 1. Letní táboření (15. – 29. 7. 2001)
 - 2. Zahajovačka (8. 9. 2001)
 - 3. Táboření v Želechovicích (27. –30. 9. 2001)
 - 4. Čampřla (6. 10. 2001)
 - 5. Drakiáda (20. 10. 2001)
 - 6. Dobývání Vikštejna (28. 10. 2001)
 - 7. Městská hra a výroba lakrosek (17. – 18. 11. 2001)
- IV. Vzkazy
- V. Náměty, tipy, vybrané činy
- VI. Mimokmenové příspěvky
 - 1. Náčelník měl 30 let
- VII. Co se chystá
- VIII. Povídka
- IX. Výpravník na leden – březen
- X. Závěr
- XI. Úplně nakonec

Ad I. ÚVODNÍK

Abych vám tak nějak vysvětlila, co že se vám to právě dostalo do rukou. Už je tomu (pravda) několik měsíců, co přišel někdo (zdá se mi, že asi Dávy) s tímhle nápadem mít vlastní kmenový časopis. No a následně bylo třeba najít někoho, kdo se toho ujme. Dávy (tohle vím docela přesně) zase zapracoval a přidělil časopis mně. (Je mi ovšem jasné, že jeho podání se bude poněkud lišit!) podle mého dobrého zvyku jsem to pořád odkládala a odkládala a nic se nestalo, natož pak zázrak, jen to, že už je čas... Tak takhle nějak to přišlo, že tu teď čtete mé neumělé pokusy. Ještě musím dodat, že tohle je teprve 0. číslo, jakási předzvěst časopisu, protože do příštího čísla doufám v sestavení vícečlenné redakce. A pak už to opravdu bude časopis.

Ad II. Z HISTORIE KMENE

Protože někteří o našem kmeni třeba slyšíte poprvé, jiní znáte jen současný stav a vůbec ze všech možných důvodů jsme sem zařadili nejdříve kmenovou historii. Taky

proto, že už ji náčelník, jako osoba k tomu nejpovolanejší, konečně dodal. A musím přiznat, že je to opět zásluha Dávýho, který ho k tomu nakonec „dokopal“.

Kmenová historie očima náčelníka

Náš kmen vznikl v roce 1996, ale naše historie se začala psát už daleko dříve. Už si to úplně přesně nepamatuji, ale asi v roce 1987 založil Ivan Jung - Mexičan turisticko-přírodovědný oddíl Plameňáci. Ten fungoval při PS Petra Bezruče v Ostravě, která v roce 1990 zanikla. Svou činnost jsme samozřejmě neukončili, ale přešli jsme pod ZŠ Gebauerovu, kde jsme pokračovali v naší činnosti jako turistický oddíl Plameňáci při škole. V roce 1993 nás kamarád Lupo pozval na společný letní tábor s jeho kmenem The Foxes ze Zlína. Tábořili jsme 14 dní v Želechovicích nad Dřevnicí. Byl jsem nadšen. Tento tábor zcela ovlivnil naši následující činnost a určitě i to, že jsme později vstoupili do LLM.

Rok 1994 je v naší historii zapsán zlatým písmem. Pořádali jsme náš první samostatný letní tábor. Zakoupili jsme naše první šestimetrové typí, dvě starší čtyřmetrové a jeli. Tábořili jsme v Liptále u Vsetína. Tento tábor je taky spojen s příchodem nového člena Dávýho - Davida Gavelčíka.

Další rok jsme opět tábořili v Liptále. V té době už bylo úplně jasné, kterou cestou se máme vydat. A tak po táboře jsme začali uvažovat o vstupu do Ligy lesní moudrosti. Musím přiznat, že jsme nebyli všichni jednotní, ale většina byla pro vstup do LLM.

V lednu roku 1996 jsme se zaregistrovali jako kmen WABASH. Náš název vznikl podle stejnojmenné řeky v Americe. Prvním náčelníkem byl zvolen Ivan Jung - Mexičan, který na letním táboření v roce 1997 z této funkce odstoupil a nadobro náš kmen opustil.

Na následující léta rád vzpomínám. Byly to roky pěkné činnosti, které vyvrcholily letním cykloputováním v roce 1999. Po tomto táboře nastal nečekaný zvrat. Naši členové začali pomalu dospívat a ač bych tomu nikdy nevěřil, začali náš kmen pomalu opouštět, až nás zůstalo pouze pět. Zkoušeli jsme získat nové členy náborů po školách, ale všechno bylo marné.

V té době jsme občas jezdili na výpravy s oddílem Raven z Michálkovic. Naše cesty se tak různě proplétaly, že nakonec na podzim roku 2000 přešli členové Ravenu pod náš kmen. Příchod nových členů značně oživil naši činnost. S nástupem této nové generace se začala psát nová historie našeho kmene. Tu ať napíše někdo jiný, ale doufám, že ne dřív jak za 10 let.

S modrou oblohou
Tomáš Kožušník - Tom

Ad III. ZE STARŠÍCH AKCÍ

V tomhle oddíle není možné se nevrátit ještě k táboru. I když je to už dávno za námi a myslíme už víc na Vánoce, neuškodí si trochu zavzpomínat na Tábor velkého bahna. Potom bude následovat 6 zápisů z letošních akcí, které jsou tu a tam mírně upraveny nebo zkráceny, ale jejich plné znění je možné najít na kmenových stránkách nebo v kmenové kronice.

Tábor velkého bahna

Dovolila bych si nejdříve uvést několik základních údajů, které se v následujících autentických zápisech, z nichž jsem čerpala, poněkud ztrácejí. Letos jsme vyjeli mezi 15. a 29. červencem do Želechovic nad Dřevnicí na vypůjčené tábořiště Sedmi mloků. Bohužel jsme si zrovna vybrali 2 nejdeštivější týdny celých prázdnin, ale i když to kolikrát vypadalo na povodňovou evakuaci, nakonec jsme to ve zdraví přežili. (Jen Eva si asi, chudák, musela nakoupit novou sadu bílých ponožek...) No, jak si tak procházím zápisy



Výroba mobilů

z jednotlivých dnů, vidím, že všechny začínají většinou „jako každý den jsme se probudili do deštivého počasí ...“ nebo podobnou větou. Potom následuje výčet jídel a vcelku obecný a máloříkající popis dne, takže jsem nakonec zvolila jenom 2 zápisy, které se trochu liší“: Pondělí 23. 7. – výlet do Zlína, který pojal Pažout svých originálním autorským stylem. Druhý zápis je z následujícího dne, jak ho viděl Vilík. (Doufám, že drobné nezbytné úpravy nebo doplňky, které jsem si sem tam dovolila, mi oba odpustí ...)

Pondělí 23. 7. 2001 (Pažout)

Jako vždycky nás Tom probudil svým bubnem a ranní písní. Jakmile jsme dozpívali, Tom nám oznámil: „Jdeme do Zlína.“ – Jó, jó! „Jdeme do Zoo.“ – Jó, jó! „Jdeme přes kopec.“ Né, né! Jakmile jsme dosnídali a nabalili se na výlet, následovalo ranní sezení a kontrola týpí. (Jako vždycky vyhrály ženské, ale pokud o tom bude zmínka v dalším pokračování této kroniky, tudíž dne 24. 7. uvidíte, že se to rázem změní ...) Cesta může začít. Jdeme nahoru, pak zase dolů, až dorazíme na zastávku „Příluky“.



Hrajeme ženský lakros

Nasedneme na trolejbus a už se vezem. Vystoupíme poblíž OD Prior, který máme i v Ostravě ... Zde jsme si koupili svačinu. Poněvadž bylo chladno (a hlavně už zase lilo – pozn. red.), vynechali jsme Zoo a šli rovnou na krytý, odkrytý, 50metrový, 25metrový a dětský bazén(y). Kde si většina z nás udělala čin v potápění. Velice nás však zklamalo, že

nebyly puštěny parní lázně. Po dobré očištění, která se koná asi jednou za 100 let (to Pažout trochu zveličil! –pozn.red.), kromě Dávyho a Gabuly, kteří zůstali v táboře, se ostatní vydali na nákup do dalšího neznámého obchodního centra pro oběd. Obědvali jsme vedle zábavního centra pro starší 18 let. Oběd už byl sněžený, když jsme se vydali na nám. Míru, kde jsme si zahráli hru, kterou jsem u konce nazval „Jeden velký podvod“.



Střelba z luku pod vedením Toma

(No, když někdo nepochopil zadání, to se nedá nic dělat! – pozn. red.) Ta hra spočívala v tom, že se rozdaly lístečky s čísly a životy a pak jsme se průběžně potkávali a ukazovali svá čísla a získávali životy. Kdo měl větší číslo, vyhrál, jenom jednička přebila pětku. Den se krátil a my museli jít. Tom řekl: „Líbila se vám hra?“ Jó, jó! (všichni.) (Tak tady nerozumím předchozí nespokojenosti – pozn. red.) „Vyhrály ženské!“ Jó, jó! (menšina.) „Jdeme zpátky přes kopec!“ Né, né! (všichni.) Nasedli jsme zase do trolejbusu a vrátili se

zpátky na Příluky, odkud jsme pelášili (tady si neodpustím zmínku o tom, kterak jsme to na Tomovo přání vzali zkratkou, díky čemuž jsme se tak trochu ztratili, nebo spíš si docela slušně zašli. Ale procházka to nakonec nebyla tak špatná, jen jsem se podivila tomu „pelášení“ – pozn. red.) zpět do tábora, kde nás čekala vydatná večeře. Po večeři bylo večerní sezení, na kterém nás Michal velice pobavil. (To má být asi v uvozovkách – pozn. red.) Potom už všichni zalezli do svých týpí a spali a spali a pak se probudili a vše se dozvíte v dalším vydání ...

Úterý 24. 7. 2001 (Vilík)

Jako pokaždé nás Tom vzbudil svou ranní písní. Hned po písni jsme šli celý tábor na dřevo do kuchyně. Pak byla snídaně – párky s kečupem nebo hořčicí. Po snídani nás Tom svolal k rannímu sezení, na kterém nám Michal řekl fakt vtipný vtip, že se celý tábor ještě hodinu smál. (Abych osvětlila, proč Michal pořád vyprávěl ty vtipy – v rámci táborového masa bobu bylo jedním z úkolů pobavit nějakým způsobem ostatní, Michalovi se to dařilo, ale ani tak ne obsahem jako způsobem podání – pozn. red.)



Závěr celotáborové hry

Dále jsme se dověděli další etapu táborové hry a zbytek denního programu – střelba z luku a vyrábění „mobilů“ atd. Po sezení byla kontrola týpí, ve kterém nevyhrály baby, ale týpí Vilíka, Pažouta a Laskonky – poprvé v průběhu tábora. Po kontrole následovala etapa hry „Svatostánky“, která spočívala v tom, že byly čtyři body představující chrámy a celá expedice musela každý chrám pětkrát navštívit. (Letos jsme totiž měli táborovou hru inspirovanou životem starých Egypťanů a expedice Toma a Mumikfar se pak vydávaly po stopách dávných badatelů, kteří před nimi objevovali egyptská tajemství – pozn. red.) Etapu vyhrál Mumikfar. Pak jsme se rozdělili – Toma zůstala v táboře a vyráběli vrčící dřívka a Mumikfar šel střílet z luku. Při výrobě „mobilů“ se Laskonka sekl do prstu a následně omdlel. Po tom všem byl oběd, odpolední klid a pak jsme si měli vyrobit kolíky na další etapu – „Hyksosové“. Zase vyhrál Mumikfar. Po hře jsme si ještě dělali dřevo do týpí, následovala už jen večeře a večerní sezení a další den skončil Tomovou večerní písní.



Zahajovačka 8. 9. 2001 (Gabula, zkráceno)

Letošní kmenový rok jsme se opět rozhodli zahájit výpravou. Všichni členové dostali poštou tradiční pozvánky ... Sešli jsme se ráno v klubovně v docela pěkném počtu 16 lidí a jeden pes... V plánu byla výprava do Černého lesa. Chtěli jsme hrát čamprlu, plnit činy, střílet z luku, sbírat plody do krmítek atd. Jelikož ale pršelo, zůstali jsme chvíli v klubovně, uvařili čaj, vyprávěli o prázdninách a pak se vypravili do Hornického muzea. Měl být den památek ... Zrovna ale probíhal v areálu muzea hornický den. A tak dospělí zaplatili vstupné a propašovali psa přes vrátnici. Prohlídli jsme si staré hornické přístroje... Jeden záchranný skafandr jsme si vyzkoušeli. Pak jsme viděli loutkové divadlo, sfárali i pár m do bývalé šachty, jezdili na kole s klauny, viděli Buty, jak chystají večerní koncert, jezdili na dětské lanovce... Jelikož jsme měli hrozný hlad, rozhodli jsme se vrátit do klubovny. Pojedli jsme a šli hrát čamprlu. Stihli jsme 2 kola a začalo pršet. Proto jsme šli zase do klubovny a tam hráli zemní fotbal... Doufám, že se počasí napříště umoudří.



Zkoušíme lanovku v hornickém muzeu



SOBOTA

Vstali jsme celkem bez problémů. Po spáchání ranní hygieny jsme posnídali. Pak, když jsme byli v kuchyni, šel kolem nás houbař. Když odešel dostali jsme strach, jestli v lese vůbec něco zbylo. Sebrali jsme ešusy, kotlíky a vydali se pro náš dnešní oběd. Bedel jsme našli požehnaně. Byli jsme zvědaví, jestli mají tolik hřibů i ostatní. Po cestě jsme objevili plno březové kůry a tak jsme ji vzali do týpí. Po hodině jsme se vraceli do tábora. Tam nás čekal plný stůl bedel. Když jsme si trochu odpočinuli, tak nám Tom vysvětlil jak se odlévají stopy, rozdal nám potřebné věci a vyšli jsme do lesa. Péťa zůstal s Tomem v táboře a dělali oběd. My jsme šli hledat nějaké pěkné stopy. Mi se z počátku moc nedařilo, nic jsem nemohla najít. Až potom jsme jednu našli. Gabka mi ji pomohla odlít. Odlévali jsme,



Večerní pantomima v týpí

odlévali, až jsme se rozhodli, že půjdeme na oběd. V táboře jsme si prohlédli ostatní stopy a na to, že to byl první pokus celkem ušly. Dali jsme je sušit a dívali se na Toma jak smaží bedly. Dostali jsme zákeřný nápad. Uděláme Dávymu speciální (hadrový) řízek pouze pro něj. A pustili jsme se do díla. Vypadal nejlépe ze všech řízků, nebylo to ani poznat. A byl oběd. Jídlo vydávala Kečup. Samozřejmě, že o všem věděla. A tak Dávý dostal "svůj" řízek. Při jídel na Dávýho všichni koukali. Za chvíli si Dávý chtěl

kousnout do řízku. Nejdříve nic netušil, ale potom řekl: "Fuj, to smrdí". Nastal výbuch smíchu a Dávý si vzal pravý řízek. Po tomto výtečném obědě šli Dávý s Blechou připravit azimutový běh. My jsme si mezitím zopakovali práci s buzolou. Když přišli, tak nám ještě zopakovali pravidla, upozornili nás na nebezpečí po cestě (elektrický plot) a šli jsme do lesa na start. Vystartovali první běžci. Dávý nás pouštěl asi po 7 minutách. Z počátku to vypadalo, že to bude v pohodě, ale pak se to změnilo. Tom se 2 krát vracel, protože nenašel stanoviště č.4. Vracel se i Bigfoot a jiní. Někteří se sice nevraceli, ale nedošli do cíle. A tak šel Bigfoot po trase a posílal všechny zpět. Naštěstí jsme se všichni našli. Šli jsme se do tábora napít a nasvačit. Pak pro nás vedoucí připravili další hru. Byla zaměřená na postřeh. Šli jsme kousek do lesa. Na cestičce a kousek od ní byly položeny předměty. Museli jsme vidět a zapsat, co nejvíce předmětů. Byli jsme pouštěni asi po 3 minutách. Až jsme se všichni vystřídali, tak se vše sebralo a šlo se do tábora. Tam jsme si to zkontrolovali. Už ale nevím, kdo to vlastně vyhrál. Po večeři jsme šli do týpí. Byly návrhy, že by mohla být stezka odvahy. Ale nakonec jsme hráli pantomimu. Pak jsme šli spát.



Čamprla 6. 10. 2001 (Juroš)

Letošní šestý ročník čamprly se tradičně odehrál v parku J. A. Komenského. Sešlo se nás zde celkem hojně. Poněvadž je nás v kmeni poměrně dost, tak jsme vytvořili dvě družstva - Wabash - borci a Wabash - extra. Rozlosovalo se, kdo s kým bude hrát a pak se šlo na věc. Náš první zápas se moc nepodařil, protože jsme prohráli o pár bodů. Hrál se na dvou hřištích a soudcovali opět Tom a Dávy. Počasí nám pěkně vyšlo a přišla se za námi podívat i Oko - po dlouhé době a Kájina. Letos také nastala změna při výsledku, protože vyhráli Rotchildovci s týmem 31 - GO a porazili neporazitelného Maťa. Letošek se nám pěkně vydařil a po skončení všech zápasů následovalo vyhlášení výsledků a po rozdání camrátek všem účastníkům jsme se rozloučili a odešli domů.



Závěrečný nástup a vítězové - 31 GO

Drakiáda 20. 10. 2001 (Eva)



Čekáme na vyhodnocení a camrátko

nějaké příručky. Po ukončení závodu se udělal oheň a kdo si chtěl spálit draka, tak mohl. My, kteří jsme draka nepálili, tak jsme pomalu odcházeli doků k zastávce. Skoro všichni byli smutní, že nefoukal vítr. Snad se to příště napraví.

Sraz jsme měli u Zoo ve 12 hodin, samozřejmě se našli takoví, kteří přišli o 10 minut později (nebudu jmenovat). Až ten zbytek dorazil, tak jsme konečně vyrazili na haldu. Přišli jsme na místo, ale velice nás zarazil vítr, vůbec nefoukal. Všechny nás to mrzelo. Až za hodinu se rozjela soutěž. Rozhodčí se rozhodli, že let nebudou hodnotit, ale bodoval se vzhled a stavba. Z našeho kmene nevyhrál nikdo za vzhled, ale kvítko vyhrálo za stavbu. Její drak se jmenoval Kometa, stavba byla ve tvaru hvězdice. Ceny byly placky a

Dobývání Vikštejna 28.10. 2001 (Barča)



Urputně bráníme jeden ze vchodů do hradu

V klubovně byl sraz v 19 hodin. Pak jsme se rozcvičovali na bitvu a bavili se. Spát jsme šli asi ve 23 hodin. Vstávali jsme v 5 hodin. Vlák nám odjížděl v 6:27 hod. Jedno u jsme přestupovali, tak dlouho nám cesta trvala. Pak jsme šli na hrad Vikštejn a tam jsme hráli bitvy. V prvním kole měli husité vlajku v hradě a křižáci, to jako my, jsme ji dobývali. A potom byla přestávka. Najedli jsme se a bylo druhé kolo. To bylo naopak. My jsme bránili a husité dobývali. Po bitvě bylo pasování do rytířského stavu. Pasování byli: Radim, Rost'a, Tomáš,

Kvítko. Pak jsme museli běžet na vlak. Chtěli jsme si zajít do cukrárny, ale nevyšel čas. V Suchdole nám vlak ujel a museli jsme čekat 50 minut a na další. Čekali jsme v bufetu a jedli. Potom jsme šli ven a protože Eva měla 13 let, tak jsme ji třináctkrát vyhodili a potom už konečně jel vlak a jeli jsme domů.



Už druhým rokem hodnotíme v tajném hlasování každou akci, které se náš kmen účastní. Dosavadních 6 letošních akcí bylo hodnoceno těmito průměrnými známkami:

Drakiáda 1,91; Čampřla 1,47; Vikštejn 1,3; Zahajovačka 1,2; Želechovice 1,1 a zatím největší úspěch měla městská hra v Novém Jičíně 1,05.



Městská hra 17. - 18. 11. (Blecha)

Už dlouho jsme se na žádnou výpravu nescházeli v tak příjemně nečasnou dobu. Ve čtvrt na devět byli téměř všichni v klubovně, kde jsme vybalili nepotřebné a zabalili potřebné, někteří pak ještě snídali a přitom sledovali kultovní Pokémony. (To tak totiž jednou přijdu do klubovny a tam televize – půjčil nám ji Joe, nejspíš proto, aby jeho synové – hlavně Michal – neutrpěli vynecháním jednoho dílu už zmíněného seriálu. A večer navíc měl běžet Jurský park. No hrůza!) Kdo nebyl přilepený u bedny, hrál ping-pong, který se u nás v poslední době taky dost rozmohl. No a pak už jsme se sebrali a šli na vlak a cestou jsme sebrali ještě ospalce BF. Vcelku klidně jsme dojeli do Nového Jičína a vydali se odtud pomaličku pěšky na hrad. Cestou jsme hráli perfektní minibojvku „na partyzány“, v níž naše jednotka byla zcela zlikvidována, snad díky Tomovu havranímu signálu ... I když na hrad to bylo sotva 5 km, vlekli jsme se tam nejmíň dvě a půl hodiny. Naše prohlídka proto

vypadala tak, že jsme se s vyplazeným jazykem vyškrábali na kopec, poobědvali, trochu se porozhlídli a spěchali zpátky, abychom mohli jet do Jičína autobusem. Cestou se nám zase někteří (jmenovitě: individualista BF, Pažout se svou špatnou orientací a slabostí pro



Ulice Kostelní, kde probíhaly velké a urputné boje

zkratky, Juroš, který taky musí být všude a nějaká drobotina k tomu) ztratili a maskovali to tím, že na nás čekali, bohužel asi ne na správném místě! Nakonec jsme autobus přece jen stihli. Počasí nám zas jednou poměrně přálo, bylo mírně mrazivo ale jinak hezky, pomalu se šerilo – ideální doba na zahájení hry. Davy s Tomem ještě vyrazili do ulic dopilovat některé detaily a hladem a žízní úpící zbytek kmene se zatím shromáždil kolem jediného otevřeného bufetu a dobíjel energii. Pak jsme vytvořili dvě skupiny, navlíkli žluté a červené stužky, dostali po mapě a 40 úkolech, zaujali pozice na svých stanovištích a začala hra. Hráli všichni – dvě skupiny po 8 lidech a Tom dělal záškodníka. Pravidla byla poměrně nenáročná – plnit tajné úkoly v ohraničeném území a zároveň dávat pozor na protivníky, kteří by mě mohli zneškodnit papírovou koulí. Občas se strhly i docela dramatické bitky. Vše proběhlo podle očekávání hladce – v duchu hesla „čím jednodušší tím lepší“ , protože intelektuálně náročnější hry se nám většinou nepodařilo úspěšně realizovat. Prostě doba (a lidi) ještě neuzrála. Jediný zádrhel nastal, když jeden úkol zněl: Zjistěte, komu patří pohřební služba na jisté ulici. Pohřební služba už tam nebyla, ale zůstala tam cedule jak vrata. Bohužel ale ti, kdo plnili úkol, nepochopili zadání a nového nájemníka málem dohnali k infarktu... Jinak ale žádný problém nenastal a po skončení hry se všichni většinou tvářili spokojeně. Za chvíli nám jel vlak do Suchdolu. Tady nám ale ujel přípoj do Ostravy, výpravčí totiž podle svých vlastních slov neviděl, že by někdo chtěl ještě nastupovat. No tak jsme strávili příjemnou skoro hodinku v čekárně u televize (opět) a v živé debatě na téma České dráhy. Do Ostravy jsme dojeli chvíli po 20. hodině a spěchali do klubovny, protože už běžel Jurský park. Mezitím se vařila polívka k večeři. Taky jsme přivítali dalšího účastníka – Laskonku, který prý ráno zaspal, tak zaskočil aspoň na večeři.

ztratili a maskovali to tím, že na nás čekali, bohužel asi ne na správném místě! Nakonec jsme autobus přece jen stihli. Počasí nám zas jednou poměrně přálo, bylo mírně mrazivo ale jinak hezky, pomalu se šerilo – ideální doba na zahájení hry. Davy s Tomem ještě vyrazili do ulic dopilovat některé detaily a hladem a žízní úpící zbytek kmene se zatím shromáždil kolem jediného otevřeného bufetu a dobíjel energii. Pak jsme vytvořili dvě skupiny, navlíkli žluté a červené stužky, dostali po mapě a 40 úkolech, zaujali pozice na svých stanovištích a začala hra. Hráli všichni – dvě skupiny po 8 lidech a Tom dělal záškodníka. Pravidla byla poměrně nenáročná – plnit tajné úkoly v ohraničeném území a zároveň dávat pozor na protivníky, kteří by mě mohli zneškodnit papírovou koulí. Občas se strhly i docela dramatické bitky. Vše proběhlo podle očekávání hladce – v duchu hesla „čím jednodušší tím lepší“ , protože intelektuálně náročnější hry se nám většinou nepodařilo úspěšně realizovat. Prostě doba (a lidi) ještě neuzrála. Jediný zádrhel nastal, když jeden úkol zněl: Zjistěte, komu patří pohřební služba na jisté ulici. Pohřební služba už tam nebyla, ale zůstala tam cedule jak vrata. Bohužel ale ti, kdo plnili úkol, nepochopili zadání a nového nájemníka málem dohnali k infarktu... Jinak ale žádný problém nenastal a po skončení hry se všichni většinou tvářili spokojeně. Za chvíli nám jel vlak do Suchdolu. Tady nám ale ujel přípoj do Ostravy, výpravčí totiž podle svých vlastních slov neviděl, že by někdo chtěl ještě nastupovat. No tak jsme strávili příjemnou skoro hodinku v čekárně u televize (opět) a v živé debatě na téma České dráhy. Do Ostravy jsme dojeli chvíli po 20. hodině a spěchali do klubovny, protože už běžel Jurský park. Mezitím se vařila polívka k večeři. Taky jsme přivítali dalšího účastníka – Laskonku, který prý ráno zaspal, tak zaskočil aspoň na večeři.



Masarykovo náměstí -střed města. V podloubích se odehrával ne jeden souboj

Potom jsme dost nepoeticky trávili večer u bedny až postupně všichni usli. Nastala krásná a tichá noc, snad první taková v klubovně. Ráno ovšem pracující lid (tzn. Dávy) nemohl dospat a budil nás už v 8 hodin. Snídali jsme, uklízeli, dali pár kol ping-pongu a slabčáci šli domů. Hrstka skalních zůstala, protože měla následovat další akce:

Výprava na pruty a výroba lakrosek

Tak jsme se vydali na nedaleký Landek na vrbičky. Nařezali jsme si každý nejmíň tři pruty a vraceli se do klubovny. Pak jsme se na to trošku posilnili a začali ohýbat. No to byla katastrofa. Za půl hodiny jsme všechno polámali, jen Tomovi se podařilo jeden prut ohnout. Závěr: akce výroba lakrosek skončila fiaskem, a to vadou materiálu. Příště zkusíme lísku. Další hodinu a půl jsme hráli pinec v rytmu největších pecek MIGu. A pak už jsme jeli domů.

Ad IV. VZKAZY

Tahle stránka nebo její část je vyhrazena různým vzkazům, připomínkám, doporučením, ... Je jasné, že v tomhle 0. čísle asi žádné vaše vzkazy neuvidíte, takže si budu muset prozatím vystačit sama.

1. Jak už jsem psala v úvodu, uvítala bych vytvoření nějaké stálé redakce, která by se se mnou podílela na tvorbě tohoto časopisu. Vítám každou pomocnou ruku (a hlavu), i když netrvám na tom, aby nás byl celý dav. Protože samozřejmě do časopisu může přispívat kdokoli a čímkoli, co bude jen trochu zveřejnitelné. Od členů redakce ale očekávám větší aktivitu a podíl na výsledném díle. A tak, protože jsem slyšela různá doporučení a taky, že už se mi někdo nabízel, se obracím hlavně na Pažouta, Juroše, Evu, Kvítka, Chipa, ... ale prostě na všechny.

2. A ještě mám druhý vzkaz - prosbu: Všimli jste si, že časopis zatím nemá název. No a tak máte všichni neopakovatelnou příležitost přijít s tím nejlepším a nejoriginálnějším názvem, který se pak bude, dejme tomu, používat dalších nevím kolik let. (Asi jste všichni poznali, že jsem to záměrně zdramatizovala, ale prostě jsem vás chtěla jen povzbudit, abyste se na to úplně nevykašlali!) V redakci se pak poradíme, jak vybrat ten nejvhodnější název, nebo v horším případě vymyslíme vlastní. Tak předem díky. A ještě technická připomínka - jak přispět do časopisu. Jak už jsem psala, přispívejte čímkoli - obrázky, fotkami, kreslenými seriály, vtipy, vzkazy, připomínkami, texty... Na všechno tohle bude v klubovně zvláštní schránka, případně odevzdávejte příspěvky mně nebo někomu z redakce, až bude vytvořena.

3. Možná ještě nevíte, že náš kmen má své webové stránky na internetu. Jsou umístěny na adrese <http://wabash.jinak.cz> a na starost je má bratrské duo Dávy - Juroš. Můžete na



Ovládací panel
stránek

nich nalézt informace o našem kmeni, o minulých i budoucích akcích, prohlédnout si všechny možné a nemožné fotky. Zvlášť jsou například udělány tábory. V dohledné době (slibuje Dávy) přibude i elektronická podoba časopisu a informace pro členy kmene k chystaným akcím (ty by měly mít zvláštní přístup pod heslem). Také má náš kmen i emailovou adresu a to kmen.wabash@centrum.cz. Na stránky jsou pravidelně přidávány nové informace a to minimálně jednou týdně.

4. Dávy vzkazuje náčelníkovi i zbytku kmene: Nejpozději (snad) do konce roku projde klubovna další výraznou změnou! (Ale je to zahaleno tajemstvím.)

Ad V. NÁMĚTY, TIPY, VYBRANÉ ČINY

Jak už sám název tohoto oddílu napovídá, budeme se pokoušet vás motivovat k nějaké činnosti mimo čtvrtěční schůzky, prozradíme třeba některé ověřené „fígly“, poradíme, na koho ze zkušených bratrů se obrátit... (Zkušení bratři ví své ... a počítám s jejich účastí.) Tentokrát vás chci upozornit na čin pro ML - Psaní do časopisu. (Co jiného jste mohli čekat!) Je to čin z 3. světla (3J1) a zdá se mi poměrně přijatelný: Přispěj desetkrát do časopisu, který může být i kmenový, články o rozsahu nejméně jedné strany strojopisu. A ještě mě teď napadá jeden čin, který se s nadcházejícími Vánoce přímo nabízí. Nebo už máte všichni splněný čin 4G5 - Pečení z nekynutého těsta? Tak to nenechejte zase všechno zase na mamkách, babičkách, tetičkách a manželkách a upečte 3 druhy cukroví, dohromady 1,5 kg. A hlavně pak přineste ochutnat.

Ad VI. MIMOKMENOVÉ PŘÍSPĚVKY

Tady je prostor pro všechny kmenové i nekmenové přispěvovatele, jejich drobné i rozsáhlejší literární pokusy, informace o vašich mimokmenových aktivitách, neliterární pokusy ...

A zase si vystačím zatím vlastním textem, nazvala jsem ho jednoduše:

Náčelník měl 30 let

No jo, je to tak. Někteří šťastlivci, kteří jste toho významného 11. října byli na schůzce, jste to nutně museli zjistit sami s plnou pusou zákusků. A kdo jste to štěstí neměli, popíšu vám, jak probíhal velká oslava v sobotu 20. října. Nesmím zapomenout, že nejen náčelník, ale i jeho žena Naďa slavila 30. narozeniny. To bylo tak, různým pokoutným a pochybným způsobem Tom sezval všechny možné a nemožné kamarády a bylo jich kolem dvaceti. Potom byli pro tu hromadu krků s Dávym nakupovat zásoby jídla a dopředu se pak vařil ohromný hrnec guláše. Tenhle guláš a vůbec ostatní jídlo je spojen mj. s debatou o

vhodnosti a nevhodnosti plastového nádobí a přes plastové láhve až k ekologii a vůbec se zas chlapi téměř pohádali, i když oni si vždycky jen vyměňují názory. V sobotu ráno jsme pak šli na drakiádu a jen co skončila jsme spěchali do klubovny, abychom pomohli Nadě s přípravou. No, to si dovedete představit ty hromady jídla a nejen jídla (proto jsme taky raději sundali se zdi Černého Vlka, aby se na to nemusel dívat). Pak se začali trosit první hosté. Nejdřív se gratulovalo, slavnostně připíjelo oslavencům a rozbalovaly se dárky. Některé byly zajímavé, jiné dost drsné a některými se vytrvalci bavili až do rána. Mezitím se jedlo, vykládalo jedno přes druhé, znalci zase vybalili vtipy nejdrsnějšího kalibru. (Jmenovat asi netřeba a uvést některý se fakt nehodí.) Rotchildova kapela Tekuté noty se sice nedostavila celá, ale byl tu on a Jura Pecháček a zvládli zajistit hudbu sami. Zajímavým bodem programu bylo promítání diáků z Kájiny cesty po Venezuele. Bylo jich sice až trošku moc, ale myslím, že stálo za to, vydržet u nich sedět více než hodinu. Zvláště pozoruhodné byly komentáře Baka a Rotchilda, které ovšem citlivější povahy nesly dost těžce. No a takhle v převážně veselé náladě ubíhal čas, až se lidi začali pomalu vytrácet. Všechno to skončilo asi tak v 6 ráno v neděli, kdy jsme – Tom, Dávy, Gabula, Rotchild, Jura, Bak a já – usoudili, že už by mohla jezdit MHD a je tedy čas. Tak jsme to tam všechno nechali a šli se domů vyspat. Odpoledne pak zase Dávy a Tom odklízeli následky oslav, ale všechny ty chipsy a křupky a podobné jsme jedli na schůzkách ještě 14 dní.

Ad VII. CO SE CHYSTÁ

Tak především je to 12. kmenový sněm v sobotu 1. prosince. Konat se bude v klubovně. Nejvyšší čas, dát si do pořádku všechno potřebné. Všichni, kterých se to týká, ať se zamyslí, jak jsou daleko na své Zaslavovací stezce, protože ujednání z posledního sněmu stále platí! Aby to zamýšlení bylo ještě jednodušší, přinášíme vám sem přehlednou tabulku, ve které je vidět kdo co už má či nemá za sebou.

	Zákon čtyřnásobného ohně	Znak, pozdrav a heslo LLM	Šest základních uzlů	Úkol	Začal
Lukáš			A		01.09.01
Tomáš	A	A	A	A	01.09.01
Ježek	A	A	A	A	01.09.01
Pavel					16.10.01
Houbař					16.10.01
Barča U.		A	A		16.10.01
Ondráš	A	A	A		16.10.01
Rosťa		A	A	A	01.09.01
Radim			A		01.09.01
Michal P.	A		A	A	01.09.01
Cipísek					16.10.01
Barča S.					16.10.01
Markéta					01.11.01

A aby se každý mohl připravit, tady jsou témata, která se budou projednávat při debatě:

1. Ilona (19 let) by chtěla kmenového šamana. (Pažout)
2. Bude zase soutěž o kmenové pf? (Kvítko)
3. Kdy zaniká členství v kmeni? (Tom)
4. Předpokládaný termín tábora a doba jeho trvání. (Dávy)
5. Debata o bodování. Bodovat ano či ne. (Tom)
6. Volba rodových náčelníků.

Dále už nás v prosinci čeká jen jednodenní výprava (8. 12.) a jsou tu kmenové Vánoce (21. -22. 12.). Kdo ještě nezačal, připomínám, že jsme se domluvili na výrobě nejméně 4 anonymních dárečků. Kdo má navíc šikovné ruce a nápady (a hlavně čas), může už vyrábět a vymýšlet třeba vánoční ozdoby.

(I když na ně ještě určitě dojde na některé čtvrtěční schůzce.) Tom navíc slíbil, že letos budou Vánoce v duchu lidových tradic a zvyků, takže kdo by přišel s něčím originálním, iniciativě se meze nekladou...

Dále, bude se o tom sice asi mluvit na sněmu, ale vyhlášíme i letos soutěž O NEJ..PÉEFKO. Snad můžu aspoň slíbit, že ta nejpéefkovatější pf pak zveřejníme na stránkách časopisu.

Ad VIII. POVÍDKA



Motýli (Papagové)

Toho dne Stvořitel seděl, odpočíval a díval se, jak si v jedné vesnici hrají děti. Smály se a zpívaly. Přesto byl Stvořitel v hloubi srdce smutný a přemítal: „Děti vyrostou a zestárnou. Ve tvářích se jim objeví vrásky, vlasy jim zešediví a zuby vypadají. Ruce bojovníků zeslábnou a mladé krásné dívky ztloustnou a zoškliví. Z hravých štěňat se stanou slepí a prašiví psi. I tyhle krásné barevné květiny uvadnou. Listí opadá ze stromů a uschne. Už teď žloutne.“ Stvořitel byl smutnější a smutnější. Byl podzim a pomyšlení na zimu, chlad a nedostatek zeleně a zvěře ho tížilo. Ale ještě stále bylo teplo a slunce svítilo. Stvořitel sledoval hru slunečních paprsků a stínů na zemi a ve větru poletující listy. Uviděl modrou oblohu a bělost kukuřičné mouky, kterou mlela jakási žena. Najednou se usmál. „Tohle všechno se nesmí ztratit. Udělám něco, co potěší mé srdce, co pobaví děti.“ Stvořitel vzal svůj vak a začal do něj dávat různé věci: kousek slunečního paprsku, hrstku nebeské modři, bělost kukuřičné mouky, stín hrajících si dětí, čern vlasů krásné dívky, žluť padajícího listí, zeleň jehličí borovic, červeň, purpur a okr květin kolem sebe. Po chvíli přemýšlení přidal i zpěv ptáků. Pak došel na louku, kde si děti hrály. „Děti, to je pro vás,“ řekl a dal jim vak.



„Uvnitř najdete něco hezkého.“ Děti vak otevřely a z něj vylétly stovky barevných motýlů. Tančili kolem dětských hlav, usedali jim do vlasů a znovu se třepotali,

aby ochutnali tu anebo onu květinu. A okouzlené děti volaly, že ještě nikdy nic tak krásného neviděly. Motýli začali zpívat a děti s úsměvem naslouchaly. Tu přilétl zpěvavý pták, posadil se Stvořiteli na rameno a vyčítal mu: „Není správné dát naše písně těmhle pěkným věcičkám. Když jsi nás stvořil, řekl jsi, že každý pták bude mít svou vlastní píseň. A teď jsi je rozdál všude kolem. Nestačí, že jsi dal svým novým hračkám barvy duhy?“ „Máš pravdu,“ řekl Stvořitel. „Pro každého ptáka jsem stvořil jednu píseň a neměl bych rozdávat, co patří jinému.“ Stvořitel tedy vzal motýlům písně, a ti zůstali němí. „I tak jsou dost krásní!“ dodal.

(převzato z knihy O muži, který šel za sluncem)



Ad IX. PŘEDBĚŽNÝ VÝPRAVNÍK NA LEDEN - BŘEZEN

Leden

- 8.1. 2002 Kmenová uzlařská regata
- 11.-12.1. 2002 Uzlování v Olomouci-podmínka je umět uvázat 6 základních uzlů
- 26.1. 2002 Ostravská uzlařská regata - neoficiální mistrovství v ČR

Únor

- 14.-17.2. 2002 Jarní prázdniny
- 23.2. 2002 13. kmenový sněm

Březen

- 21.3. 2002 Vítání jara

Přátelé o dalších akcích se budeme bavit na sněmu, takže popřemýšlejte kam byste se chtěli podívat nebo co byste chtěli podniknout.

Ad X ÚPLNĚ NAKONEC

Slovo závěrem. No nějak se to moc rozrostlo, ale bylo mi líto některé zápisy úplně vyřadit, tak snad jste se příliš nevyčerpali. Věřím, že příští číslo vyjde dříve než za půl roku a tím pádem nebude tak rozsáhlé. Nejlepší by bylo stihnout to ještě před příštím únorovým sněmem. Jen kdybyste nás chtěli zahltit svými příspěvky a vypadalo to víc na knihu než na časopis, tak bychom to museli zvládnout asi dřív. Dávy už mi tady klepe na rameno, že už bych měla končit, tak ještě vás chci poprosit o shovívavost k případným pravopisným chybám, které nejsou vždycky z mé hlavy a ruky a někdy jsou třeba i záměrné, což Dávy ovšem nechápe a vůbec, dokonalost je toliko výsadou bohů ...



Vtipy z knih kreslíře
 Petra Urbana ze
 soukromého archívu
 Dávyho

ZATÍMBEZNÁZVU 00/01 - občasník kmene Ligy lesní moudrosti Wabash z Ostravy. Časopis je určený pro vnitřní potřebu kmene a jako informátor pro všechny lidi nejen okolo kmene. Redakce: Martina Dolasová - Blecha (zatím). Sazba, tisk a grafické úpravy David Gavelčík - Dávy. Toto číslo vychází v nákladu 25 výtisků dne 27. listopadu 2001.